

כס"ד. ש"פ מקץ, שבת חנוכה, אדר"ח טבת ה'תשמ"ב.

הנחת ה"ח בלתי מוגה

רנ"י ושמה"ח בת ציון גר"י, וידוע הדיוק בזה בתו"א לרבנינו הזקן (ובדורשי הנשיאים שלח"ח"י), מה ענין זה להפטרות חנוכה שמחת"ל ברג"ו ושמה"ח ורג"ו (ראו"ש) להתחיל מן ראיתי והנה מנחה דרב"ש שבסוף הפרשה, שבה נזכרת השייכות לחנוכה. גם צריך להבין ענין ב' הלשונות שבפסוק זה, רנ"י ושמה"ח, דאיתא בזה"ל דשמח"ח בצפא ורננה ברמשא, מהו הקשר דענין זה לחנוכה. גם צריך להביא מדוע נקראו ישראל בפסוק זה בשם בת ציון דוקא, אף שיש להם כמה שמות, דנקראים גם בשם אחותי כמ"ש פתח"ל אחותי רעייתי גר"ו, וגם בשם אמי כמ"ש בעטרה שעטרה לו אמו גר"ו.

אך הענין הוא, דהנה הנשמה נקראה בשם בת (וכמבואר במ"א שהנשמות לפני ירידתן למטה מאיגורא רמה לכי"ר עמיסקאווי, ובפרט בזמן הגלות, ובפרט בעקבתא דמשיחא, היינו אחרי הזמן שבגלות שבו עוד הייתה הארה מימי הבית, כמ"ש ותאכל ותשבט ותחור וארז"לצו ותחור בימי רב"י, דאז עדיין היו התנאים והאמוראים שהם דרועות וירכין ויכרתא דקדושה"א. משא"כ בזמן עקבתא דמשיחא הנה אז הוא חסידת הירידה, ולכן נקראים אז ישראל בשם בת ציון דוקא. וע"י ירידה זו באים להעלי' דלעיל, כיחרון האור מן החושך כו'. וזהו רנ"י ושמה"ח בת ציון גר"ו, כי ע"י הרננה ברמשא, הירידה בגלות הנק' לילה"י, וכבחת' בת, עי"ז באים לסיים הכתובי כי הנני בא ושכנתי בתוכך גר"ו, דקאי על הגאולה העתידה. וזהו מה שממשיך -

- (1) זכרי' ב, יד. (2) רד"ה זה (הב') - פרשתנו לו, סע"ד ואילך. (3) רד"ה זה בשערי אורה (כד, סע"ב).
- (4) כ"ה בשערי אורה שם. (5) זכרי' ד, ב. (6) ח"א רכסי, ב.
- (7) שה"ש ה', ב. (8) שם ג, יא. וראה שהש"ר עה"פ (פ"ג, יא, ב).
- (8) שמות"ר ספני"ב. במד"ב"ר פי"ב, ח. (9) לקו"ח שה"ש ו', ג.
- (10) שה"ש א, ה. ועוד. (11) ל' חז"ל - הגיגה ה', ב.
- (12) רוח ב, יד. (13) שבת קיג, ב. (14) נוסח ה"מבענה לשון"י
- (15) ראה גם תו"א שמות נא, רע"א.

כפני עצמו, כהנים כפני עצמם לויים כפ"ע וישראל כפ"ע, וההידוש שע"י השלום הוא שכולם יהיו גאונים אחת, דע"י הכהנים כעבודתם ולויים כדוכנס וישראל כמעמדם מקריבים קרבן אחד שהיה' לרצון ולויים כדוכנס וישראל כמעמדם מקריבים קרבן וקייסו המצוות בהקדמת²⁸ עובדת האדם הו"ע לימוד התורה בינת. וזהו מה שממשיך והיא כפורתם עלתה נצח"ה דקאי על העבודת דק"ש²⁹ שהיא שלמות עבודת התפלה, שע"י הפריחה הוא בדרזיותו. וע"י המבואר³⁰ בענין מקל שקדים דאהרן, והנה פרט משה אהרן, שהפריחה היא במהירות וזריזות, ועי"ז הוא גם בכרכת כהנים.

וע"י העבודה בג' הקוים בשלמות, עי"ז באים למ"ש בגמ' שם גפן אלו ישראל, שאמרו³¹ גפן זה במאמר הגאולה ד"י"ב מו"ח אדמו"ר במאמר ע"פ זה במאמר חסידות, העלי' שעל ידה, תמו³², דכל כוונת הגלות היא בשביל חסידות, העלי' שעל ידה, וכמו ב"ש כסלו שהמאמר והגאולה פעלו עילוי בהפצת המעיינות שלח"ח³³, וע"י העבודה דיפוצו מעיינותיה חוצה, ואחדות בני"י באים להגאולה, ובאופן של חסידות, בדריות (ע"ד מקל שקד הנ"ל) במהרה בימינו ממש, בביאת משיח צדקנו.

* - - -

- (28) ראה גם אורה"ח שם, ב. (29) וישב שם. (30) ראה שהש"ר פי"ז, ג. אורה"ח שם חתקה, ב. (31) ראה גם ב"ר שם. רמב"ן עה"פ שם. אורה"ח שם חתקה, א-ב. (32) לקו"ח קרח נה נה, ג ואילך. סה"מ"צ (דומ"צ) קיב, א-ב. ועוד. (33) חתלים (33) חתלים פ, ט. (34) סה"מ קונטרסים ח"א קעו, ב ואילך ואילך. (35) ראה תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

הנחת ה"ח בלתי מוגה